

1906-02-04

þÿ š Í À Á ¹ ħ Â - ± Á . 3 0 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9311>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 306

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΛΤΕΖΟΙ

Ἦτο ἐπόμενον, ὅτι ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κράτους ἐπάνοδος τῶν Φιλελευθέρων μὲ τὰς γνωστὰς ἀρχὰς καὶ ἐπαγγελίας τῶν, θὰ ἀνεκίνει τὰς ἀποικίας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι γενικῶς εἶνε ἡδικοημένοι, ἰδίως δὲ ὑπέφεραν ἐπὶ τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ Ὑπουργείου.

Ὁφείλομεν δὲ νὰ εἰπωμεν ὅτι τὸ νέον Ὑπουργεῖον δὲν ἔχασε καιρὸν, καὶ πρὶν ἢ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἀναπτύξῃ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμά του, ἐσχημάτισεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἐξ αὐτῶν τῶν μελῶν του, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ διάφορα προβλήματα τοῦ Τρανσβάαλ.

Θὰ ἀφήσωμεν τώρα τοὺς Τρανσβαλινοὺς μὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν, — καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἶνε λαὸς ὁ ὁποῖος ἡξεύρει νὰ ἐπωρελῇται ἐγκαίρως ἐκ τῶν περιστάσεων, — θὰ ἀποσποληθῶμεν δὲ ὀλίγον μὲ μίαν πλητιετίεραν πρὸς ἡμᾶς ἀποικίαν, μὲ τὴν Μάλταν.

Ἰδοὺ τί συμβαίνει τώρα ἐκεῖ κατὰ πληροφροῦν ἀσφαλιστάτας.

«Οἱ κάτοικοι τῆς Μάλτας ἀπὸ καιροῦ κινουμένων ὅπως καταπολεμήσωσι τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Νήσῳ, καὶ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον περιβίβασεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν Θεωροῦσι τὴν περίστασιν κατάλληλον διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ κινήματος τῶν. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίων ἤθελεν ἐπὶ κλέον νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν εἰς τοὺς Μαλτέζους, αἱ ὁποῖαι ὁμως ἐπέμνον εἰς τὸ νὰ ὀμιλοῦν τὴν σικελιακὴν διάλεκτον. Κατόπιν ταξιδίου ἐν Ἰταλίᾳ, ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶχε δηλώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι διὰ νὰ εἶνε εὐάρεστοι πρὸς τὴν Ἰταλίαν, φίλην τῆς Ἀγγλίας, ἐσχημάτισε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀναστειλῇ τὴν ἐκτίλεισιν τοῦ Διατάγματος ἐκείνου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικαθίστατο ἡ Ἰταλικὴ διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώττης ἐπὶ τὰς δεκαπέντε ἐτών. Ὁ ἐξαγγελισμὸς δὲ ἐξήκολούθει Οἱ Μαλτέζοι ἤδη ζητοῦν πρῶτον καὶ πρὸ πάντων ἀντιπροσωπίαν καθαρῶς αὐτόνομον, δηλαδὴ Ἐθνικὸν Συμβούλιον αὐτόνομον. Ζητοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ἰδρυσὶν λαϊκοῦ Συμβουλίου. Τέλος δὲ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ὅπως τοῖς δώσῃ τὰς ἐλευθερίας τὰς ὁποίας εἶχον ἄλλοτε, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Μ. Βρεταννία ὑποσχέθη νὰ διατηρήσῃ καὶ εὐχρινὸς καταργήσῃ. Ἐλπίζουσιν δὲ ὅτι ἡ νέα φιλελευθέρα Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀνατρέπει τὴν πολιτι-

κὴν τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, θὰ τοῖς δώσῃ ἱκανοποίησιν. Εἶνε ἀποφασισμένον νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ κίνημά των ἕως ὅτου θριαμβεύσουν αἱ διεκδικήσεις των.»

Ἀρα, ἀπὸ δύο ἀποικίας τῆς Ἀγγλίας μᾶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον, σημαίνεται ὁ αὐτὸς σχεδὸν κώδων. Εἶνε λαοὶ οἱ ὁποῖοι ἡξεύρουν πολὺ καλά νὰ ἐπιγρυπνοῦν ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων των, ὥστε νὰ μὴ ἀφήνουν τὸν καιρὸν νὰ διδῇ εἰς τὸν κυριάρχην δικαιώματα παραγραφῆς.

Ἡμεῖς ὁμως τί κάνομεν; Ποῖαν κίνησιν σοβαρὰν ἐδείξαμεν ἀφ' ὅτου ἐδόθη ἡ λαμπρὰ εὐκαιρία; Ποῦ καὶ πότε αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ σφραῖς τοῦ λαοῦ συνηθροίσθησαν διὰ νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς πορείας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων;

Ὑπάρχουν αἱ λέγοντες ὅτι αἱ Φιλελεύθεροι εἶνε χειρότεροι ἀπὸ τοὺς Συντηρητικοὺς διὰ τὴν Κύπρον, ὅτι οἱ συντηρητικοὶ προνοοῦν περισσότερον διὰ τὴν τύχην τοῦ τόπου, ἢ αἱ ἀντίπαλοι των, καὶ ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τοῦ ὁπαδοῦ τοῦ Μεγάλου Γέροντος.

Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μίᾳ ἀπόλυτος γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν προτέρων δὲν δύναμεθα ν' ἀσπασθῶμεν. Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅτι ἡ Κύπρος δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτήσῃ τὰ ζητήματά της οὔτε ἀπὸ τὴν μίαν οὔτε ἀπὸ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ ὠρελῇται καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ ἀπὸ τοῦ ὅταν ἡ περίστασις τὸ καλέσῃ.

Οἱ Φιλελεύθεροι ἐβῶσαν εἰς τὴν Κύπρον τὰ μικρὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχομεν, καὶ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν Δικαστηρίων. Οἱ Συντηρητικοὶ μᾶς ῥύστησαν σημαντικῶς τὸ κενό, τῶν Δημοσίων Ἔργων, καὶ ἐδείξαν ἀρκετὴν προθυμίαν ν' ἀναπτύξουν οικονομικῶς τὴν χώραν. Ἐράνησαν ὁμως ἅκαρδοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Φέρου τῆς Ἰσοτελείας, καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τούτου ἦσαν κυνικῶς ἀνόητοι.

Τώρα ἔρχονται οἱ Φιλελεύθεροι εἰς τὴν ἐξουσίαν, μὲ εὐρυτάτας ἰδέας περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποικιακῶν πραγμάτων, καὶ ἀρχὰς ἀνταξίας τῶν λαμπροτάτων παραδόσεων τῆς Ἀγγλίας.

Καὶ ἂν αἰσῶμῃ εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς, ἔχομεν ὁμως τὸ ὑπέρτατον καθήκον πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, μισοῦ-

μενοι ἐπὶ τέλους τοὺς κατοίκους τοῦ Τρανσβάαλ καὶ τῆς Μάλτας, νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τοιαύτας εὐνοϊκὰς περιστάσεις, — αἱ ὁποῖαι, δύναμεθα νὰ φοβούμεθα, δὲν πρυίρχονται συχνά.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ὑπὸ Rev. W. R. Livingstone, M. A.

Διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ μελετήσωμεν τὴν πολιτικὴν τῶν ἱστορίαν, τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνάς των, τὴν πρόοδον αὐτῶν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ.

Ὁ ἰδιωτικὸς τῶν βίος δὲν δεικνύει τὸ μεγαλεῖον τῶν τόσο καλὰ, ὅσοι ὑπῆρχον ἠθικαὶ ἰδιότητες αἱ ὁποῖαι ἡσχέμιζον τὰς ἀπλὰς γὰς, ἐφ' ὧν δὲν ἤγχιζον τοὺς διδασκάλους τῆς καίσεως καὶ τῆς δόξης, ὡς ὁ Διοσκύλλος καὶ ὁ Περικλῆς.

Ἀλλὰ τὸ μέγα γεγονός τὸ ὁποῖον ἀναποδράστω καταπλήττει πάντας τοὺς γνωρίζοντας καὶ ἐννοοῦντας τοὺς Ἕλληνας, εἶνε ὁ μέγας μεταξὺ αὐτῶν ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πνεύματος.

Πρίμηναι τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχει λόγους νὰ εὐγνωσκῇ τοὺς εὐγενεῖς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας οἵτινες ἐκίσωσαν αὐτό.

Ἡ φιλολογία τῶν ἔχει ἐκείνη ἰσχυρὰν ἰθὺναιον ἐπὶ τὴν, καὶ εἰς τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν κριτικῶν τῶν ἡμερῶν μας, ὁ Μαιθωὶς Ἀρνολδ, εἶχε διάνοισιν εὐρύτατα στηριχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Ἑδραϊσμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ φιλολογία τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἡγεδὸν ὑπεράμειλλος, καὶ ἐν αὐτῇ δύναμεθα νὰ εὐρωμεν τὰ ἀγνότατα πρῶτα τῆς πεζογραφίας εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ρητορικὴν, καὶ ὁ Ρενὰν ἤθελε νὰ ἀπονεύρῃ μίαν λέξιν ὑψηλοῦ ἐπαινοῦ πρὸς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν ὅταν ἔλεγε περὶ αὐτοῦ ὅτι κγράφει ὡς Ἕλληνας.

Οὐδεὶς σχεδὸν λαὸς, ἐξ ὧν ποτὲ ἐζητήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνέκυψε τοσούτον εἰς τὰ πολιτικὰ, ἢ ἐγραψέ τοσούτον ἀριθμὸν ἐξόχων βιβλίων, καὶ τὰ ἔγραψε τοσόν καλὰ.

Ἀλλ' ἐνῷ ἐπὶ πλείστον σημείων αἱ ἰδέαι των ἦσαν ὅμοιαι πρὸς τὰς ἰδέας τῶν χριστιανῶν τῆς σήμερον, μερικαὶ αὐτῶν ἦσαν ἐντελῶς διάφοροι.

Παραδείγματός χάριν, εἰς τὰς Ἀθήνας εἶν κύριος τις εὐρίσκετο περὶ φερόμενος ἀνευ περιπεττικῆς ράβδου, ἡ ἀστυνομία ὑπέπτευσεν ὅτι ἦτο ταραξίας καὶ τὸν ἐκράτει καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Πίλιν, ἐνῷ κατέβαλλον πολλὴν προσοχὴν διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ὀρθὴν παιδείαν τῶν μικρῶν, πελάταις ἔρπονται ἐξω παῖδά διὰ νὰ χαθοῦν, εἰν ἐνέμιζον ὅτι ὑπῆρχον ἀρετὰ μικρὰ εἰς τὴν οἰκίαν.

Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν Ἑλλήνων φαίνεται πρίμηναι παράδοξον μίγμα σκληρότητος καὶ ἀγχιότητος, ἡγχιότητος καὶ ἀδρότητος.

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐπειδὴ ὅλοι αἱ Ἕλληνες ὀμιλοῦν εἰς

λίαντες τῆς οὐτῆς γλώσσης καὶ ἰλάτρευον τοὺς αὐτοὺς θεοὺς, διὰ τοῦτο ἰθαῦρον ἐ- αὐτοὺς διαφείροντας πάντων τῶν κατὰ αὐ- τοὺς λαῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἐκάλεον βαρβάρους. Τέσσαρες δὲ ἦσαν αἱ ἑλληνικαὶ δια- λεκταί, ἡ Ἰωνική, ἡ Διοτική, ἡ Δωρική, καὶ ἡ Ἀττική.

Οἱ θεοὶ τῶν ἡνίων Ζεὺς, ὁ πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ὡς ὁ Ὀμηρὸς ἀποκαλεῖ αὐ- τόν· Ποσειδῶν ὁ θεὸς τῆς θάλασσης καὶ τῆς θαλάσσης, Ἀπόλλων ὁ θεὸς τοῦ φωτός καὶ τῆς μουσικῆς, Ἑρμῆς ὁ θεὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν γραμμάτων καὶ ἀγγέλους τῶν θεῶν, Ἄρης ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, καὶ Ἥφαιστος ὁ θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῶν τεχνῶν. Πρὸς τοὺς τοὺς εἶχον 6 θεοί.

Κατωτέρω τῶν 12 (ὡς οἱ Ἀπόστολοι) ἦσαν ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, ἄρχον- τες τοῦ κάτω κόσμου, Διόνυσος ὁ θεὸς τοῦ εἵνους, αἱ ἐνὶ Ἀιδου Μοῦσαι, αἱ τρεῖς Χάριτες, αἱ τρεῖς Ὀραι.

Τὸ λαμπρὸν κλίμα τῆς Ἑλλάδος, ὡς μετὰ λίαν ἡπύων ἔξωθεν ἔκομαν τοὺς Ἑλ- λήνας φυλὴν ἀξιοθλόγως ὑγῆ, καὶ ἐν ὁ- πάσῃ καλυπτομένη ἀπόδειξις τοῦτου ἡ ἡσπα- νία μνηστὴρ ὀδονταλγίας εἰς ἑλληνικὰ βί- βλια καὶ ἡ ἀσυνήθης λευκότης καὶ κορυ- νιότης τῶν ἑσθίων τῶν σημερινῶν Ἑλ- λήνων.

Εἶχον τέσσερις ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ Ὀρθό- τητος, ὥστε καὶ ἰλάτρευον, ὡς γνωστὸν, αὐτήν, καὶ ἑλκινον νὰ τὴν θεωρῶσιν ὡς ταῦτόν, πρὸς τὴν ἀγαθότητα, ἐὰν μὴ ἀνω- τέραν. Εἰς Ἀγγλὸς ποιητῆς λέγει εὖν- ὡραϊον πρᾶγμα εἶναι χαρὰ παντοτεινῇ ἡ ἐρρομότης τοῦ μεγαλῶναι ἐφ' ὅσον μὴ πε- ράσῃ εἰς τὴν μηδαιμνότητα.

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἤθελον νὰ εἰπωσι περὶ- τινος ἀνθρώπου ὅτι ἦτο ἐντελὲς κοθῶς, πρέπει, λέγον, ὅτι ἦτο καλὸ καὶ ἀγα- θός. Καὶ λέγεται ὡς παράδοξον πρᾶγμα ὅτι ὁ Σωκράτης ἦτο μέγας καὶ ἀγαθὸς ἀν- θρώπος, καίτοι ἦτο πολὺ ἀσχητός.

Η ΛΟΓΙΚΟΚΗΣ ΤΩΝ.

Ἐπόμενον εἰς τὴν συζητήσιν καὶ γνωσὶν τῶν πραγμάτων. Ἀληθῶς τίς πολὺ ἀ- πῆτον ν' ἐκούσῃ καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὴν συζητήσιν ὥστε θὰ καταγέσται τὸν ση- μεριὸν ἐκείνον φιλόσοφον I. Σ. Μίλλ, τὸν ὅποιον ὁ Γλάδστον περιέγραψεν ὡς ἀ- γιον τοῦ Ὁρθολογισμοῦ. Ἡμεῖς οἱ χριστι- ἀνοὶ οφείλομεν νὰ εἰμεθα περισσότερον ἐτοι- μοι παρ' ὅσον γενικῶς εἰμεθα εἰς τὸ νὰ εἰδῶ- μεν ἕνα λόγον διὰ τὴν Πίστιν ἣτις εἶναι ἐν ἡμῖν, καὶ οφείλομεν νομίζω νὰ ἔχωμεν γνωσὶν τινὰ τοῦ βίου τοῦ Μωμόθ, καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ἰφθυρογῆς τῆς μεγά- λης καὶ τῆς θρησκείας.

Ἀς ἐνθυμώμεθα ὅτι ἡ ἀλήθεια ἔχει πολ- λὰς ὁφείας, καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὡς κα- θάρτης, προσωρισμένος καὶ ἐνδραμνός διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ν' ἀντανακλᾷ μέρος τι τῆς Ἀληθείας.

Ἡ ἀγάπη αὕτη τῆς ἀληθείας ἦτο ἐκείνη ἣτις ἔκομε τοὺς Ἕλληνας ν' ἀγαπῶσι τὴν καθαρότητα καὶ μετριοπάθειαν, καὶ μισῶσι τὴν τε κομπορητισμὸν καὶ αἰσθηματικό- τητα.

Καὶ ὅμως ἐὰν ἦσαν φιλαλήθεις, ἀλλ' ἦ- σαν ἐτοιμοὶ νὰ λέγωσι ψεύματα, καὶ ν' ἀπατῶσι πρὸς ὄφελός των. Ἦσαν ἀγνώμο- νες, ἀκρίτως ὡς οἱ ἀνθρώποι εἶναι τώρα, καὶ ἦσαν μόνον κατὰ τι ὀλιγώτερον σκληροὶ τῶν βαρβάρων γειτόνων των.

ΓΕΝΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ.

Αἱ παλαιότεραι ἑλληνικαὶ πόλεις ἦσαν συνήθως ὀλίγα μίλια μακρὰν τῆς θαλάσσης,

ἐντεῖς πολλοὶ πειραταὶ περιήρχοντο τὰς πό- λεις.

Αἱ πόλεις αὗται ἀνεπτύχθησαν ἐκ φρου- ρίου ἢ ἀκροπόλεως, ἣτις κατὰ πρῶτον ἦτο τὸ μόνον ἀχυρῶμενον καταφύγιον διὰ τοὺς κείνους κατοικοὺς ἐν καιρῷ κινδύνου. Ὑ- χόμεν παράδειγμα τοῦτου εἰς τὰ ἱερεῖα τῆς ἀρχαίας Τύριδος ἐν τῇ καὶ εἰς τὴν Ἀργεῶν.

Ὅταν ὁ πληθυσμὸς αὐξάνετο, ἐκτεζον τὰς πόλεις τῶν κείνους φρουρίου, καὶ τὰς περιτειχίζον ὡς ἡ Τεργῆ ἢ ἡ Λευκω- σία.

Ἀλλ' ἡ Ἀκρόπολις ἢ τὸ ἐπὶ λόφῳ φρούριον—γενικῶς ἐπὶ ἀποτόμου βράχου— ἦτο βεβαίως τὸ ἀσφαλέστατον μέρος τῆς πό- λεως. Ἦτο ὡς τὸ πᾶν ἡ εἰς τὰς πόλεις τῶν νεῶν, καὶ τοῦ θεοῦ, ὅστις ἐλάμβανε τὴν πόλιν ὅποδ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ προ- στασίαν. Διὸ ἦτο πολλὰ καὶ ἡγιασμένον μέρος, καὶ κατεχόμενον ὑπὸ κοινῶν κατοι- κῶν.

Ἐὰν οἱ πόλεις ἐπρόκειτο, ἀνεπτύ- σοντο πρὸς τὸν πλησιέστατον λιμένα καὶ παραλία, πόλιν ὅπου οἱ ἔμποροι καὶ νοῦτα διεζήχον τὸ ἐμπόριον των.

Ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τῆς Ἀκροπό- λεως τῶν εἶναι τρία μίλια ἀπὸ τῆς πλησι- εστάτης θαλάσσης, καὶ πλείον ἢ τέσσαρα μίλια ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς, ὅστις κατέστη ὁ λιμὴν τῶν ὅπου ὁ ἔμπορος ἦτο τὸσον θαυ- μάσιος.

(Ἀπολυθεῖ.)

W. R. LIVINGSTONE.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΙΩΝ

Οἱ Βαρβάροι μετ' ἐν ἀφνειῶν κίνημα ἀνῆλθον εἰς τὸ ὑψιστον τῆς ἐκτιμήσεως ὁλοκληρῶς τῆς Νήσου, εἰδείξαν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἔχει ζωὴν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶναι παράδειγμα τοῦ πῶς λύουν τὰ μεγάλα ζητήματα.

Εἰς τὴν πόλιν των, δύο τρεῖς λεγόμε- νοι εὐαγγελικοὶ ἠπείλουν διὰ τοῦ προ- σθηλυτισμοῦ τῶν ἀπλοικωτέρων νὰ δια- ρέσουν καὶ καταστρέψουν τὴν ἀρχαίαν μας ἐκκλησίαν. Ἡ ἀνδρική πυγμὴ τῆς γενεθλίου πόλεως τοῦ Ἀποστόλου Βαρ- ναβά μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Ἀλλὰ τί ζητοῦν ἐπὶ τέλους οἱ νέοι προσηλῆται; Νὰ μᾶς διδάξουν τὸ εὐαγ- γέλιον καὶ νὰ εἰς ὑψηλὰς ἢ ἡθικὰς ἀρχάς;

Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία μᾶς περιλαμβάνει ἐν αὐτῇ τὰς ὑψίστας τῶν ἀρχῶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, καὶ τὸ εὐαγγέλιον εὐα- ρμῆθι νὰ τὸ ἀναγινώσκωμεν καὶ νὰ τὸ ἐν- νοεῖμεν εἰς τοὺς ναοὺς ἢ εἰς τὰς εἰκί- ας μᾶς.

Ἡ ἐκκλησία μᾶς ἐπὶ πλέον ἔχει ἱ- εράρχας φωτίσαντας πάσας τὰς ἐκκλη- σίας τοῦ κόσμου. ἔχομεν τοὺς Χριστο- στόμους καὶ Βασιλείους καὶ Γρηγορίου, οἱ ὅποιοι μετ' τὴν διδασκαλίαν των ἀνέ- πτυξαν τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, οὕτως ὥστε νὰ μὴ μᾶς χρειάζονται τὰ φῶτα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν διαφόρων Ζαχαρίας καὶ Κασσιανῶν διὰ νὰ σώσωμεν τὰς ψυχὰς μᾶς.

Εὐτυχῶς καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης ἀντε- λήθη ἀμέσως τὸ ὄρθον, καὶ ἐπεκύρωσε τὴν θέλησιν τῶν Βαρβαρίων ὅπως ἐκρί- νωσιν ἀπὸ τοῦ μέσου των τὰ ζιζάνια.

ΠΑΡΟΛΟΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Σύνοδος τοῦ κοινοβουλίου.

Λονδίνον, 13 Φεβρ.

Τὸ Κοινοβούλιον συζητῶν. Ὁ κ. Λώ- δερ ἐλνέου ἐξελίγη Πρόεδρος, ὁμοφωνῶς.

Τὸ Μαροκηνὸν Ζήτημα.

Παρίσι, 10.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας δημο- σιευθὲν ἐνταῦθα λέγει, ὅτι ἡ κρίσιμος στιγμή ἐφθασεν. Αἱ Δυνάμεις ἔσχον εὐ- άρεστον ἐντυπωσιν ἐκ τῆς ἐλικρινίδος τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων, ἐν συγκρι- σι πρὸς τὴν ἐπιφυλακτικότητα τῶν Γερμανῶν.

Ὁ τύπος ἐπιμένει ὅτι ἡ μόνη δυνατὴ λύσις εἶναι ἡ ἐν Μαροκῷ Γαλλικὴ πολι- τική.

Βερολίον, 10.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας λέγει, ὅτι ἀνεμένετο εὐδοκὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' αἰφνης οἱ Γάλλοι ἀπήτησαν τὴν ἀμείστον λύσιν τοῦ ζητήματος.

Οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν συγκατατεθῶσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ὁλοκληρῶς ἡ Μαροκηνὴ ἀκ- τὴ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅστις τοῦτο θὰ συ- νεχῶνται τὸ Μαροκὸν εἰς τὴν Γαλλι- κὴν Ἀφρικὴν.

Ἀλγερία, 12.

Φαίνεται ὅτι ἡ Συ. δ. ἀσχεφίς ἐφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Οἱ Γάλλοι ἐμμέ- λουν εἰς τὸ διαιῶμα τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Μαροκηνὴν ἀτυτομίαν, γελωτο- ποιοῦσι οἱ τὰς δὴθεν παραχωρήσεις τῆς Γερμανίας, καὶ δηλοῦν, ὅτι ἐφθασαν εἰς σημεῖον πέραν τοῦ ὁποῦ ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ.

Λονδίνον, 13.

Ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως ἐν Ἀλγερίᾳ ἀπορροφᾷ τὴν προσοχὴν κα- τὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἡ Γαλλία ἐμμένει εἰς τὸ νὰ ἐξαίτη ἐλιγχον, καὶ νὰ ὀψῇ τοὺς ἀξιωματικὸς τῆς ἀτυτομίας, ἣτις θὰ σύγκειται ἐκ Μαροκηνῶν, εἰς τὰς παραλίους πόλεις, ἐνθα ἡ ἐλλειψίς ἀ- σφαλείας εἶναι φανερὰ, πιθανῶς δὲ καὶ εἰς Φεζ.

Ἡ Γερμανία φαίνεται ἐπιθυμοῦσα ὅπως τὸ προνόμιον τῆς ἀτυτομίας δοθῇ εἰς δευτέρας ταξίως εὐρωπαϊκὴν Δύναμιν, ἀλλὰ δὲν λέγει ἐὰν ὑπάρχῃ τις ἡ ὁ- ποία τὸ ἐλέγεται.

Λονδίνον, 14.

Ἡ ἀνταλλαγὴ ἡμειπιστημῶν Γαλλο- γερμανικῶν ἀντιεγκλήσεων ἐξηκολούθη- σε καὶ χθὲς, ἀλλὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας κατὰ τὸ μεσοῦντιον ὁμιλεῖ περὶ προδήλου πραγματικῆς προσόδου. Ἡ ἀνησυχία ἐξέλειπε.

Τὰ πολεμικὰ τῆς Ἰαπωνίας.

Λονδίνον, 12.

Ἡ Ἰαπωνικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐγ- κρίνασα τὴν κατὰ 1,000,000 λίρας στερ- λίνας ἐλάττωσιν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ γάμοι τοῦ Ἀλφόνσου.

Λονδίνον, 11.

Οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς πριγκίπισσας Ἰνὰς θά τελεσθῶσι τὴν 2 Ἰουνίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγ. Ἰε- ρωνύμου τῆς Μαδρίτης.

Κριθάριον	τὸ κοῖλον	γρ.	19—20
Σιτάριον	»	»	32—36
Ὅριον	ἐντόπιον	»	25—26
Ρακή σούμα	20 βάρη.	ἡ ὀκ.	2
Οἶνον	ἀ' τὸ γράμ.	σελ.	15 1/2
Οἶνον	β'	»	11
Οἶνον	πυλινον	»	20—22
Κομινούριον	»	»	22—25
Πατρίων	ρωστικόν τὸ κ.β.	γρ.	65
Ζαχάρων	» ὁ σάκχος	»	270
Κυρὸν	ἡ ὀκτ.	»	12 1/4
Λίρα Ἀγγλική	εἰς γρ.		182.

Η ΒΟΥΛΗ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΩΣ

Ζωηρόταται Συνεδρία.

Ἡ συνέδριος τῆς Δευτέρας ὑπῆρξε θερμωδέστατη καὶ ὁ ἀτυχὴς ἤρως ἦτο δ. κ. Ρώσος, βουλευτὴς Ἀδριακός. Ἀμμοχώστου.

Ἐπερχετο ν' διαγνώσῃ εἰς ἀ' ἀνὰ γινωσκὴν ἡ 12 παράγραφος τῆς Ἀντιφωνήσεως, διαλαμβάνουσα περὶ τῆς ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀπερσείας τοῦ Συμβουλίου ὅπως μὴ πένταραν ἐκ τοῦ Ἀκριτικοῦ Ταμείου ψηφίστ, διὰ σκοποῦς ἐκτὸς τοῦ προορισμοῦ του, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἀρνηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ ἔπως ἡ ἐξωτερικὴ συγκοινωνία πληρώνεται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οὐδεμία εἰσφοράς ὑπῆρχεν, οὕτε ἐκ μέρους τῶν δθωμανῶν οὕτε ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων μελῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Ρώσος ἐγερθεὶς... ἔσπευτε νὰ ἐξέμῃ χρηματα διὰ τὴν ἐξ. συγκοινωνίαν πρὶν ἀκόμη ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς.

Τὴν ἐμιλίαν του στηρίζει ἐπὶ τῆς ὡραίας διὰ τὴν πρόδον, ἐνὸς λαοῦ ἀρχῆς, καθ' ἣν «τὸ πανταλοῦν μας πρέπει νὰ τὸ καμνῶμεν ἀναλόγως τοῦ ρούχου.» Καὶ λέγει:

«800 λίρας πληρώνει σήμερον ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς διαφόρους ἐταιρείας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομείον. Ἐὰν μὴ ἀπαιτησώμεν ἀκριβὴ κατόπλου, δύνανται μία ἐταιρεία μὲ 1500 λίρας νὰ ἐκτελῇ τὴν κατ' εὐθείαν συγκοινωνίαν. Αἰγύπτου—Κύπρου. Ὑπολείπονται λοιπὸν νὰ εὐρίθωσιν 700 λίραι. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ Γεωργικὸν Τμήμα θὰ ὠφειλῇ 2000 λίρας ἐκ τῶν σπύγγων, καὶ ἐκ τοῦ ποσού τούτου δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὰς ὑπολοίπους 700 λίρας διὰ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν.»

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ Συμβούλιον διὰ τῆς παραγράφου ἔρχεται ἀρωγὸν εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ Ἀρμοστοῦ ὅπως ὁ Ὑπουργὸς ἐπιτρέψῃ ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἔλθῃ τὴν δαπάνην. Διὰ τῶν προσπαθειῶν τούτων ἴσως θὰ ἐκάμπτωμεν τὸν ὑπουργόν. Καὶ τώρα διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ προλαλήσαντος δεικνύμεν ὅτι ἐκμφοθῆμεν ἡμεῖς.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Μόνον ὁ κ. Ρώσος ἐκάμψθη καὶ κανεὶς ἄλλος.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Βεβαίως... Εἰς ἀδίκωτατον ἐπὶ 218,000 λιγῶν πού πληρώνει ὁ τόπος ἐτησίως, νὰ μὴ δαπανᾷ ἡ Κυβέρνησις 3000 διὰ συγκοινωνίαν, ἐκ τῆς ὁποίας μάλιστα ἐξαρτᾶται ἡ βελτιώσις τῶν προσόδων καὶ αὐτῆς. Ἐκ τῆς τακτικῆς φορολογίας ἔπρεπε νὰ πληρώνωμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας μας καὶ οὐχὶ νὰ φαίνεται ὁ τόπος πρὸς θυμὸς εἰς ἐκτακτον φορολογίαν.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Διὰ τῆς παραγράφου θέλωμεν νὰ προστατεύσωμεν τὸ Ἀκριτικὸν Ταμεῖον καὶ τώρα ὁ κ. Ρώσος προτείνει ν' ἀμείλωμεν καὶ τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον; Τὸ Γεωργικὸν Τμήμα διὰ τὰς ἀνάγκας του λαμβάνει τὰ 2/3 τῶν κερδῶν τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου, ἧτοι 2500 λίραι. Πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον δειμαρτυρήθησαν τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ

Δανειστικοῦ, εἰτε χριστιανοὶ καὶ ἰθωμανοὶ, καὶ τοῦτο ὅπως αὐξήσῃ τα κεφάλαια τοῦ πρὸς δφίλους τῶν γεωργῶν, καὶ ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν δαπάνην ἐκ τῶν τακτικῶν προόδων. Περὶ πλέον τὸ Γεωργικὸν Τμήμα, ὅσα χρήματα καὶ ἂν ἔχῃ, οὐδέποτε θὰ ἔχῃ ἀρκετὰ διὰ τὰς ἀνάγκας του. Ὁ προϋπολογισμὸς μας εἰς μέγας καὶ πλέον ἢ ἀρκετὸς ὥστε νὰ λαβῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν, ἀφοῦ μάλιστα θὰ ὠφειλῇ ὑπερδρακμάσιον ποσόν. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τοῦ λοιποῦ ἐκτάκτους φορολογίας εἰς τὸν τόπον, καὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι τὰ ἰδιαιτέρα ταμεία. τὰ ὁποῖα εἰς ὄνειδος διὰ μιαν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν.

ΝΙΕΒΡΙΣ ἐφ. Συμφωνεῖ πληρέστατα, καὶ ἐπὶ πλέον συνιστᾷ ἔπως ἡ Κυβέρνησις καμὴ συμβολαίον μὲ ἀλλήν καὶ οὐχὶ μὲ τὴν ἐταιρείαν Μπέλλ, ἡ ποιότης τῶν ἀποσκευῶν τῆς ὁποίας ἐκώλυσε τοὺς περιηγητὰς ἐκ τῆς Νήσου.

Ὁ κ. ΡΩΣΟΣ δευτερολογεῖ, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τὰ προσχρήματα, καὶ λέγει ὅτι δὲν ἐλαμν ὁριστικὴν προτάσιν. Ἦνε συμφερώτερον ἀπὸ τὸ Γεωργικὸν Τμήμα νὰ δαπνᾷ 500 λίρας διὰ τὴν ἀρχὴν ὁ ἀναλασσάν, νὰ τὰς δαπανᾷ εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ὅ,τι λέγω εἶνε προσωπικὴ γνώμη μου καὶ οὐχὶ γινική.

ΚΙΤΙΟΥ. Ὁ Ἀρμοστής, ζήτων τὸ ποσὸν πρὸς τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπεδίδε αἰκίον εἰς τὸν τόπον. Ἐπεριμένε δὲ παρα τοῦ Συμβουλίου τοῦ νὰ τὸ ἐπισχύσῃ εἰς τὰς προσπάθειάς του, τὰς ὁποίας δμῶς διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Ρώσσου παραλύμεν. Ὁ ὑπουργὸς θ' ἀρπίσσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐν. β. μελούς, καὶ ἴσως ὁ Ἀρμοστής ἀκούσῃ παρατηρήσεις ὡς ἐνεργῶν οὕτω ἐφ' ὅπως καὶ ἀντιθετὸς γνώμην ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Δὲν προκίται νὰ συγκρινώμεν πῶς εἶνε συμφερώτερον νὰ δαπανᾷ τὸ γεωργικὸν ταμεῖον. Προκίται ἐὰν πρέπει ἡ ἐξωτερικὴ συγκοινωνία νὰ πληρωθῇ ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων ἢ ἐξ ἐκτάκτου φορολογίας. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ρώσσου δὲν εἶχε θέσιν πρὶν ἢ ὁ ὑπουργὸς ἀποφασίσῃ.

ΡΩΣΟΣ. Ἀμφιβάλλω ἂ, θ' εἰαγώστῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας αὐτῆς, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶπον εἶνε ἡ γνώμη μου καὶ οὐχὶ ἡ γνώμη ὅλου κλήρου τοῦ Συμβουλίου ἢ ὅλου τοῦ τόπου, ἀφορᾷ δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἀρνηθῇ ὁ ὑπουργός.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἡ ἰδική μου γνώμη ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ εἶνε ὅτι, καὶ μετὰ τὴν ἀρνήσιν τοῦ ὑπουργοῦ θὰ σκιφθῇ μετὰ τῶν ὁμοφρόνων μου διατὶ πληρώνωμεν φοροὺς, καὶ ἂν πρέπει νὰ τοὺς πληρώνωμεν, καὶ οὐχὶ ποθεν πρέπει νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν.

ΒΟΝΓΙΤΣΙΑΝΟΣ. Ὅμιλεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κατ' εὐθείαν μετὰ τῆς Αἰγύπτου συγκοινωνίας.

ΣΙΕΦΚΕΤ μπίης. Ἐν πάσῃ χώρᾳ ὁ μέγιστος ὑποστηρικτὴς τοῦ λαοῦ εἶνε ἡ Κυβέρνησις, ὅπερ ἀμφιβάλλω ἂν συμβαίη διὰ τὴν Κύπρον. Αἱ στατιστικαὶ δεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐξαγωγή μας εἶνε πολὺ

ὀλιγωτέρα τῆς εἰσαγωγῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἰσχυρίζεται χρῆμα πρὸς ὀλιγωτέραν τοῦ ἐξαγομῆν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ καταστροφὴ εἶνε ἀνεύκτως ἐν τὸς ὀλίγῳ ἔτῳ. Διὸ προτείνω, ἀπὸ νὰ χανώμεθα εἰς ἀγῶνους, ὅπως δι' ἄλλῃρον τὸ Συμβούλιον τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ἵνα λάβῃ ἀμείσον πρόνοιαν περὶ τῆς συγκοινωνίας.

(Μετὰ τα ὁποῖα ἡ σχετικὴ παράγραφος ψηφίζεται ἀνὺ ἐνστάσεως.)

Συνεδρία Τρίτης.

Κατὰ ταύτην, προκείμενου περὶ τῆς 14 παραγράφου, δ. κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ ὡμίλησε κατὰ τῆς στάσεως τοῦ δικαστοῦ κ. Χαυκράφ. τῇ γ. α. τῇ δίκῃ τῆς παυθείσης «αὐπριακῆς» ἐπιθεωρήσεως.

Ὁ Δ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ, ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι το γοητρὸν τῆς Δικαιοσύνης οὐ φοβεῖται ἐφ' ὅσον ἄγγ' οἱ Δικασταὶ κατέχουσι τὰς ἐδρας τῶν Δικαστηρίων.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ δευτερολογῶν εἶπεν ὅτι ἡ ἐκφρασις τοῦ κ. Χαυκράφ. ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐν Κύπρῳ παρηγαγὲν ἀναδιδὼς χαρακτήρας, «ἦτο ἀναιδὲς; προσβολὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ κηρύττω τοῦτο ἐπ' σήμεως ἐδῶ καὶ οπουδήποτε θὰ εὐρίσκωμαι.»

Ἐπεισόδιον Σώζου—Ρώσσου.

Καὶ ἡ συνέδριος τῆς Τετάρτης ὑπῆρξε πολέμικωτάτη, ἐπὶ τῇ 9 παραγράφῳ, εἰς αἰτίαν τοῦ κ. ΡΩΣΟΥ, πρὸς ἐναντίον ὅπως τὸ περίττωμα τοῦ ἀκριτικοῦ φέρου διατεθῇ διὰ Γεωργικὴν Γραπίζαν, «τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἰδρύσωμεν καὶ ἐξ ἐγωιστικῆς ὁρμῆς ἡμῶν, ὥστε δταν παρυσιασθῶμεν πρὸς τῶν ἐκλογῶν νὰ ἔχωμεν νὰ εἰσωμεν ὅτι ἐλάμψαμε τὸ σπουδαῖον αὐτοῦτον.»

Ὁ κ. ΣΙΖΟΣ ἐπιτίθη κατὰ τῆς «μεθοδῆς» τοῦ προλαλήσαντος, τοῦ νὰ πληροῦνται αἱ ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ δι' ἐκτακτοῦ φορολογίας.

Ὁ κ. ΡΩΣΟΣ ἀπεκάλυψε τοῦτο «φιδος», ὅδ ἰσχυρίζεται τὸν ἡ. ἀγκάτε ν' ἀνακαλέσῃ τὴν μὴ κοινοβουλευτικὴν φράσιν καὶ παρεκάλει τὸν κ. Σώζον νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐπεισόδιον λήξαν.

Ὁ κ. ΣΙΖΟΣ ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι σεβόμενος τὴν ηλικίαν τοῦ κ. Ρώσσου δὲν θὰ ἐζήτηι ἱκανοποίησιν, ἀφοῦ μάλιστα αὐτὸς ὁ κ. Ρώσος ὡμολόγησεν ὅτι εἶπε τὴν φράσιν μὴ εὐρισκόμενος ἐν ὀρθῇ καταστάσει. «Ἐγὼ δὲ ἐν εἰλαί ἐγωιστῆς ὥστε νὰ ζητῶ ὑπὸ τσιούτους ὄρους ἱ. Τράπεζαν.»

Ὁ ΝΤΕΒΡΙΣ ἐφ. εἶπεν ἐν μέσῳ τῶν ὁμηρικῶν γελῶτων ὅλου τοῦ Συμβουλίου τὰ συνειθισμένα κατὰ τῆς εὐχῆς περὶ ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ σχετικὴ παράγραφος ἐπίσει διὰ ψήφων 9 κατὰ 8, ψηφισαντων κατ' αὐτῆς τῶν Ἀγγλων καὶ δθωμανῶν, ὡς ἔπειτε καὶ ἡ κατὰ τοῦ Ἀγγλοῦ Ἐπόπτου τῆς Παδ. ἐκ.

Ἡ στάσις τῶν Κυβερνητικῶν.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῷ παραγράφῳ 20 καὶ 21, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς 3, αἵτινες συνετάχθησαν ἐκ συμφώνου μετὰ τὸ Ἐπίσημα Μέλη, ταῦτα ἀπεχώρησαν εἰς τὸν Ἀ. τιθάλημον. Δυστυχῶς δὲν ἀπεχώρησαν καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς παραγράφῳ περὶ ἐνώσεως.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Εἰς τὸν λόγον τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ κατὰ τὴν ἐναοξίν τῆς Συνόδου, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1906.

ΕΞΟΧΩΓΑΤΕ,

1. Τὸ Συμβούλιον μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἐπανοβλέπει τὴν ἱμετέραν Ἐξουχότητα τὸ δεύτερον ἤδη ἐν τακτικῇ Συνόδῳ, καὶ εὐχαριστεῖ Αὐτὴν διὰ τὴν προσοχὴν ἣν δεικνύει πρὸς τὰ ρυθι καὶ αἰσθητά καὶ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν κατοίκων, καὶ διὰ τὰς ἐνδελεχεῖς προσπάθειας τῆς ὑπὲρ τῆς προσόδου τοῦ τόπου, καὶ πέπειθεν ἐτι νῦν ὅτι ἡ ἱμετέρα Ἐξουχότης προσεκλήτατο εὐρυτέραν πείραν περὶ τῶν ἀσχετῶν τῆς νήσου καὶ τὴν διοικητικὴν αὐτῆς, θὰ συντελέσῃ τελεσφόρως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς οὐτως μὴ εὐχρίστου καταστάσεώς της.

2. Τὸ Συμβούλιον, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως παραγωγὴν τοῦ κ. Κόλλετ, καὶ τὴν δικτατάσασιν αὐτοῦ ἐν τῇ Νομοθετικῇ Συμβουλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλφρέδου Κ. Ποδῆλλ, λυπεῖται ἄρ' ἔτι μὲν διότι ἐστέρηται τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Φραγκοῦδης, διτις ἐπὶ ἕτη πολλὰ ἐπαξίως ἀντιπροσώπευε τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, χαρεῖς δὲ ἄρ' ἔτι μὲν διότι αἱ Ἐπαρχαὶ Ἀμεινοῦ καὶ Πάφου ἀεὶ πληρώσαν τὸ κινδὸν διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γεωργίου Ρωσσίδου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

3. Ὡς πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῆς Νήσου κατὰ τὸ λήξαντος, τὸ Συμβούλιον εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἐν χώρᾳ καθαρῶς γεωργικῇ, ἢ ἡ Κύπρος, πάντα ἐλάττωσι τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι ἀποδεδειγμένον, καθόσον τοῦτο προκύπτει μᾶλλον ἐξ ὑπερητάτης παραγωγῆς κυρίων τοῦ τόπου προϊόντων, καὶ λυπεῖται σφόδρα διότι δὲν λαμβάνονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνάλογα μέτρα πρὸς ἐκσυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων αὐτοῦ, καὶ προπτατευτικά τοιαῦτα κατὰ τῶν προϊόντων τῶν Κυβερνήσεων ἐνέμων, αἵτινες ἐπέβαλον καὶ ἐπιβάλλουσι βαρυτάτους δασμοὺς ἐπὶ διαφόρων προϊόντων τῆς Νήσου, τείνοντας νάπαρεμποδίσωσι πάνταν τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ 92,000.

Τὸ δ' ὑπερόχον βάρος, ἐπὶ τῇ νήστου υποχρεοῦται ἀφ' ἑρῆς πρὸς πραγματικῶν μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς συρρήσεως ὑποχρεώσεων, εἰς παράγωγον, διτις καθίστα ἀδύνατον τὴν δέουσαν προσδόν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς νήστου. Τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ δὲ ὅτι πρέπει νὰ προστελεῖται ἡ Νήστος νὰ συνεισφέρει τὴν μεγάλην αὐτῆς χρηματικὴν ὑποχρέωσιν, ἥτις εἰς γὰρ τὴν ὑπὲρ τὸ δόγμα «Φόρος τῆς Γεωργίας» καὶ πέπειθεν ὅτι ὁ παρῶν ἱπουργὸς θὰ φρονίσῃ δὲν ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὴν νήστον, ἀποφασίζων ἵνα τὸ ἀφ' ἑρῆς τοῦτο βέρος τῶν 92,000 λιρῶν καὶ πλέον ἀρῇ, μέχρι στον δὲ μόνον μέρος αὐτοῦ προσδίδε-

σθῇ ὡς ἡ ἐκ τῆς Κύπρου ἐκδαστέα συνεισφορά.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

4. Τὸ Συμβούλιον, φρονισθὲν ὅτι ἡ κυριώτερη πηγὴ πλούτου δὲ τῆς Νήσου εἶναι ἡ γεωργία, θεωρεῖ καλὴν τὴν νὰ ἐπιτεθῇ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐν νέει γεωργικῶν κλάδων, καὶ πρὸς παροχὴν δωρεῶν τῶν ἀναγκαίων μέσων εἰς τοὺς γεωργούς πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν σπαρτῶν καὶ ἀμειλῶν, ὡς καὶ τῶν βλαβῶν τῶν προξενουμένων ὑπὸ τῶν φθοροποιῶν μύων καὶ ἐντέρων ἐπιδησιῶν ζώων, πτηνῶν καὶ ἐντομῶν. Δράττεται δὲ τῆς εὐκαιρίας ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν ἱμετέρα Ἐξουχότητα διὰ τὴν διορισμὸν τοῦ κ. Δ. Σαραχωμένου ὡς Δ. τῆς Γεωργίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ.

5. Τὸ Συμβούλιον ἀνομολογεῖ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἱατρικοῦ Τμήματος ὑπὲρ τῆς προφυλάξεως τῆς νήστου ἀπὸ λοιμωδῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων ἐξωθεν ἐνσκηπτόντων, παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐκεῖν ἐλλειψίως μέτων τὸ ἱατρικὸν Τμήμα δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς καταπολέμησιν ἐπικινδύνων ἐνδημικῶν νόσων καὶ πρὸς προστασίαν ἐν γένει τῆς δημοσίου υγείας διὰ τῆς ἐξυγιάνσεως πολλῶν νοσηρῶν τόπων δι' ὧν σφοδρῶς προσβάλλεται ἡ υγεία τῶν παρ' αὐτοῖς πληθυσμῶν. Μετὰ λύπης παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι ὁ ἀγροτικός ἱδῶς πληθυσμὸς διατρέχει ἐν γένει ἀσθενεῖαν, καὶ προτρέπεται ἵνα τὸ ἱατρικὸν Τμήμα παραστή τὴν ἐνδύουσαν αὐτοῦ προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ, διὰ συμβουλῶν καὶ παρατρέψεων, πείσῃ τὸν λαὸν ὅπως βελτιώσῃ τὴν γενικὴν ὑγιεινὴν αὐτοῦ καταστάσιν. Ἡ δὲ καθιέρωσις τῶν ἐνδῶν ἱδῶν ἐν τισι τῶν πόλεων τῆς νήστου ἐπιγρορεῖται, καὶ αἱ ἀποκομίζονται ἐξ αὐτῶν παντοῦ ἀκαθαρσίαι ριπτόνται περὶ καὶ πλητύνονται αὐτῶν, ἐφ' αἷν καταλλήλως διεισθίνοντο, ἡ δημοσία υγεία οὐδὲν ἐκ τούτων κινδύνον θὰ διέτρεχε. Τὸ Συμβούλιον εὐχαρίστως πληρορορεῖται ὅτι νῦν τὴν ἀγροτικὴν φαρμακίαν ἐρωδιόθηται πληρέστερον ἢ πρότερον ὑπὸ τῶν ἀσφαλείων φαρμάκων, καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ ἐπικαλεσθῇ ἡ ἐν αὐτοῖς παντοῦ ἐλλειψία.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΑΡΕ

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας, αἵτινες θὰ ἐκλέξωσι τὰ μέλη τοῦ ἱατρικοῦ Συμβουλίου, θὰ γίνωσι τὴν 26/11 Μαρτίου. Τὴν δὲ 12/25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ ἐκλέξωσι τὸ ἱατρί.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Ἐκτὸς τῶν τῆς Κυβερνήσεως. Συζητούμενης τῆς 14 παρὶγράφου τῆς Ἀπορρήσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐρωτηρεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδοτοῦ εἶπεν ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ἱθαγενῶν Δικαστῶν θ' αὐξήθωσι, πλην τῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Θεοδοτοῦ συνέστησε ν' αὐξήθωσι καὶ αὐτῶν.

λεῖψις κινήσεως, ὡς συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅποτε ἐξαιρετικῶς μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων διηνῶς ἐματτίετο ὑπὸ ἐλαιογενῶν πυρετῶν. Χαίρει δὲ τὸ Συμβούλιον διότι αἱ συστάσεις του περὶ ἀσκήσεως καὶ ἐποπτείας Μαιῶν ὑπὸ τοῦ ἱατρικοῦ Τμήματος ἐτυχον τῆς προσηκούσης προσοχῆς, καὶ ἀναμένει ἀποτομῶνως τὸ πρὸς τὸ σκοπὸν τούτων σχέδιον τοῦ ἐντίμου Ἀρχιάτρου.

ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΝ.

6. Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι εἶναι λίαν ἀναγκαῖον ὅπως τὸ ἱατρικὸν Τμήμα ἐπιληφθῇ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φθισιατρείου ἐν καταλλήλῳ τόπῳ, καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ παράσχῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ὑπὲρ τοσούτου φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Συνεστὰ δὲ προσέτι τὸν διορισμὸν ἀγροτικῶν ἱατρῶν καὶ εἰς τὰ θρεῖνὰ μέρη ὅπου ἡ θνησιμότης κατὰ τὸν χειμῶνα συνεπεία τῶν ἐκ τοῦ φύχους νοσημάτων εἶναι σχετικῶς μεγάλη.

ΤΑ ΔΑΣΗ.

7. Τὸ Συμβούλιον εὐγνωσκεῖ τὴν ἱμετέρα Ἐξουχότητα διὰ τὰς ἐπὶ τόπου ἐπισταμένους μελέτας τῶν ἐνδῶν παραπονεῶν τῶν χωρῶν κατὰ τῶν ὑπερβολικῶν μέτρων, τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις ὑπὸ τοῦ Διανομοῦ καὶ ἐνεκεν τῶν ὁποίων σπουδαίως ἐκπαιδεύτο αὐτὴ ἡ ὑπερῆς τῶν πολυτιμοτάτων τῆς νήστου δασῶν, καὶ παρακαλεῖ ὅπως αἱ πρὸς βόσκησιν εὐκολαί ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὁμοίας φύσεως ἐκείνων, εἰς ἃ ἐπετρέπη ἤδη ἡ βόσκησις, ἔνευ βλάβης τῶν δασῶν. Συνεστὰ ὅπως διὰ νόμου ἀπαγορευθῇ ἡ καταστροφὴ καυσίμου ξυλείας ὑπὸ ἀτμομηχανῶν ἐν τῇ νήστῳ, ὡς τὸ τοιοῦτον ἐπέφερον ἐνδοξολογῶν ἐτῶν ἀποφύλων, ἐπαυθητὴν ἐλάττωσιν τῆς κυρίως οὐδὲς ἐπὶ μαγίστῃ βλάβῃ τῶν κατοίκων. Θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ δήμευσεως γαιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτῶν ἀφένται ἀκαλλειργητοὶ πρὸς ἀναδασώσιν ἢ ὅπως χρησιμεύσονται ὡς καυσίμου ὑλικοῦ, νὰ μὴ δήμευθῶσι, καθότι νῦν ὑπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον οἱ ἱθαγενεῖς ἐναγκάζονται νὰ καταστρέφωσι διὰ καλλιεργείας πᾶσαν φυτεῖαν ἐπ' αὐτῶν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν δήμευσιν τῶν. Θερμῶς συνεστὰ ὅπως ἀναγραφῇ ἐν τῇ προϋπολογισμῶ ἱκανὸν ἐτήσιον ποσὸν ὑπὲρ τμηματικῆς ἀναδασώσεως τῶν ἀποφύλων, μερῶν τῆς νήστου καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τῶν καυσίμων ὑλικοῦ.

Ἐποδίδει ἐπίσης ὅπως τὸ Διανομὸν παραχωρῇ τὴν διὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ξυλείαν εἰς τὴν πραγματικὴν ὁσάνην τῆς ὑλοτομῆς τῆς, ὡς καὶ τὴν κύριον ξυλείαν εἰς τὰ χωρὶς αἵτινα λαμβάνουσι τὴν ἀναγκαῖαν ξυλείαν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς τὸ Διανομὸν. Τὸ Συμβούλιον ἐν γένει φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς παροχῆς τούτων μικρῶν ἀφελειῶν ἐκ τῶν δασῶν ἔνευ βλάβης τῶν, πρὸς τοὺς παρὰ τὰ ὁσὴ χωρικοὺς θὰ ἐπιτεθῇ τὸ ἐνδοξόφρον τούτων ὑπὲρ ἀποτελεσματικῆς προστασίας τῶν δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν ἰδίως. Φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐλαττωθῇ τὸ δικαίωμα, ὅτι ἐπιβάλλεται ἤδη εἰς τοὺς λαμβάνοντας καὶ πωλοῦντας καυσίμων καὶ ξυλάνθρακας ἐκ δασῶν ἢ δημοσίων γαιῶν, καὶ ὅτι εὐδὲν δικαίωμα πρέπει νὰ λαμβάνεται ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας καὶ πωλοῦντας ξυλείαν ἢ ξυλάνθρακα ἀπὸ ἰδιωτικὰ κτήματα.

Οἶνοι καὶ οἶνοπνεύματα.

8. Τὸ Συμβούλιον εὐχαρίστως βλέπει ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετατροπῆς τοῦ ἐπὶ τῶν οἶνων καὶ οἶνοπνευμάτων

των καταβλησάντων νόμου, και ειναι εναντιον των υποκειμένων κατά την εναντιωσαν Συνουσιον του την προσεγγιση του σχετικου νομοσχεδιου, επι του εποιου εκθουως θηλει συνευρεσθαι, μετα της εναντιωσεως προς πραγματικην ανακωφισιν των εναντιωσάντων και της εναντιωσάντων του τόπου.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

9. Μετά μεγάλης του λύπης παρατηρεί το Συμβούλιον ότι αι τασον θερμαινόμενες αὐτοῦ και αι ἐπὶ σεράν δλην ἐτων ἐνέργειαι του, ὡς και αι προτιπόμεναι τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος πρὸς Ἱδρυσιν Γεωργικῆς Τραπεζῆς, παρά πᾶσαν προσδοκίαν δὲν ἐπιτελοῦνται μέχρι τοῦδε. Τὸ Συμβούλιον ἐξοκλεῖται νὰ φρονῇ ἐπὶ τῇ Ἱδρυσιν Γεωργικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, καὶ ἐπὶ και λιμένων και σιδηροδρόμων και εἰσδηλοῦνται ἄλλων παρεμίστου ἐτημοσίου ἔργου ἵδου νὰ προτιμῇ και προτιμῇ. Καὶ νὺν τὸ Συμβούλιον, στενότερον ἐπιλαμβανόμενον τοῦ ζητήματος, ἐιστηγείται ὅπως τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς μετατροπῆς τοῦ νομίσματος, ἀνερχόμενον περίπου εἰς Λίρ. 32,941, παραχωρηθῇ εἰς τὸ Δανειστικὸν Ταμεῖον και χρησιμοποιηθῇ μετὰ τοῦ ἤδη ὑπ' αὐτοῦ διαχειριζομένου πρὸς ἀνακούρσιν ἀποκλειστικῶς τῶν γεωργικῶν τάξεων, μέχρις οὗ κατερθῇ τῇ Ἱδρυσιν πλήρως Γεωργικῆς Τραπεζῆς, τὸ δὲ ἐν τῷ Ἀκριδικῷ Ταμεῖῳ μέχρι τοῦδε περισσεύμα ἐκ Λ15,567 δεσθῇ ὡς δάνειον πρὸς τοὺς Δανειστικὰς Ἐπιτρόπους και διαχειρίζεται παρ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο.

Τὸ Συμβούλιον εὐχιστὰ στενῶς εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ὡς μή ἐπιβάλλῃ ἐφεξῆς και ἐσπράττη τὸν Ἀκριδικὸν φόρον ἐμὴ καθ' ἂς περιστάσεις ὁ εἰδικὸς νόμος περὶ τοῦτου προνοεῖ.

ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

10. Μετ' ἀπορίας βλέπει τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῇ Κυβερνήσει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, παρά τὴν διεδηλωμένην τοῦ Συμβουλίου και μεγάλῃς πλειονότητος τοῦ τόπου γῶμην, παρά τὰς ἐπὶ λημμένας υποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ βελτιώσεως τοῦ Λιμένος Λάρνακος, ἀνακαλεῖ τὴν ἐπὶ τοῦτου προηγουμένην ἀποφασίν τῆς, καὶ ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ὑμετέρα Ἐξουχότητα γράμματος τοῦ Ἐντιμοτάτου Ὑπουργοῦ, τείνει νὰ καθιερώτῃ τὴν ἐπικίνδυνον ἀρχὴν τοῦ νὰ παρακωλύεται ἡ πρόσδος εἰς μέγα σημαίνοντες ἐμπορικὸν κέντρον ἐπὶ τῷ φεῶ μήπως πάθωσιν ἔργα ἀλυστικῶς ἐκτελεσθέντα ἄλλα χροῦ. Τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει ἐπὶ τῷ Ἐντιμοτάτῳ Ὑπουργῷ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐμμένῃ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν και ἐπὶ τῷ ἀγνωρίστῳ τῇ ἀπαραίτητον ἀνάγκῃ και δικαιοσύνην τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσταθείσης λιμενικῆς βελτιώσεως ἐν Λάρνακι.

ΛΙΜΕΝ. ΠΑΦΟΥ, ΛΕΜΕΣΟΥ.

11. Πρὸς δὲ τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ λίαν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ τὰ ἀναγκαῖα λιμενικὰ ἔργα ἐν Πάφῳ και Λεμεσῷ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ.

12. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστᾷ τῇ

Ὑμετέρα Ἐξουχότητι, διότι ἀταπεκρινε μὲν πρὸς τὴν ἐύλογον τοῦ τόπου και τοῦ Συμβουλίου ἐπιθυμίαν, προσεπάθησεν ὅπως ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τακτικὸν ποσὸν πρὸς ἐξασφάλισιν ἐπαρκοῦς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου, ἐξυπηρετούσης ζωτικῶτατα τοῦ τόπου συμφέροντα. Λυπῶνται ὅμως σφοδρῶς διότι ἡ ἀνῆσις τοῦ Ἐντιμοτάτου Ὑπουργοῦ ἐματαιώσῃ δικαιοτάτην τοῦ τόπου ἀξίωσιν. Ἐπιθυμῇ δὲ σθεναρῶς τὸ Συμβούλιον νὰ τοιοσθῇ ἰδιαιδῶς ἐπὶ οὐδὲν λόγῳ θὰ ἐπιτρέψῃ ἐφεξῆς εἰσαγγεῖται ἀποξινώσιν τοῦ ἀκριδικοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ προσομοῦ του, ὃ ἐπὶ εἰς εἰς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν μέγα βάρος ἐπὶ τοῦ ἄλλως ἐπαχθέστατα φορολογουμένου λαοῦ τῆς Κύπρου. Ἡ ἐκ τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου προκύπτουσα οὐμαντικὴ ὠφέλεια εἰς τὸν τόπον και τὰς προτιμῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς και ἡ ἐπιλεθούσα μεγάλη αὐξήσις τῶν ταχυδρομικῶν ἐσόδων συνηγοροῦσι ζωηρῶς ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς δικαίας ταυτὲς αἰτήσεως τοῦ τόπου, μὴ παύσας νὰ ἐλπίζῃ οὐ, ἡ θέλει χρηρηγῇ ἡ εὐφρία.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ.

13. Τὸ Συμβούλιον εὐχριστᾷ τὴν Ὑμ Ἐξουχότητα διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πρὶ Ἀρχαιοτήτων Νόμου, παρατηρεῖ ὅμως ἐπὶ ὀνόματι αἰετῶν ἐπαρκῶν μέσων πρὸς Ἱδρυσιν μουσείου και διεξαγωγὴν ἀνσκαφῶν ἐλάχιστα θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐπιβλήθη, και διὰ τοῦτο θερμῶς συνιστᾷ ὅπως ἐπαρκῆς ποσὸν ἐκ τῶν Δημοσίων Προσόδων παραχωρηθῇ διὰ τὴν ἀέγιστον Μουσείου και πρὸς διεξαγωγὴν ἀνσκαφῶν.

ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ.

14. Τὸ Συμβούλιον χαιρεῖ διότι ἐισηκούσθησαν ἐν μέρει οἱ συστάσεις του, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν Ἑγγωρίων Δικαστῶν, ἐφιστὰ ὅμως και πάλιν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορίζονται πρόσωπα ἀρίστως ἐπιστημονικῆς μορφώσεως και χρηστοῦ χαρακτήρος.

ΑΣΤΙΝΟΜΙΚΑ.

15. Τὸ Συμβούλιον μετ' εὐχρηστικῶς ἐπληροφόρηθῃ τὴν ἱστάσιν τῆς ἐγκληματικότητος ἐν τῇ Νήσῳ, και χρεῖ ἀκούον ἐπὶ και ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λεμεσοῦ ἡδύτο περισταλλόμενον τοῖς ἐγκλημα συνεισφορά τῆς ἐνισχυσεως τῆς ἀντινομικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Ἀρχισυντάκτου. Τὸ Συμβούλιον ὅμως πεπεισμένον φρονεῖ ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ἐπιτελεσθῇ κυρίως διὰ τῆς ἐγνωσμένης δραστηριότητος τοῦ προσφίτως μετατιθέμενου ἐκείνου ὑπαστυνομίου κυρ. Σπύρου Τηλεδάντου, και τὸ Συμβούλιον ἐκτίθει τῇ Κυβερνήσει τὴν παρατήρησιν ὅπως και πάλιν συστήσῃ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν νὰ εἰς τοιαύτης και ὁπωτέρως θέσιν διορίξῃ και προέγχειθαι γενεῖς ἐγνωσμένης ἱκανότητος.

ΛΙΜΗΝ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

19. Ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος Ἀρμυχωσίου και τοῦ σιδηροδρόμου τὸ Συμβούλιον εὐχεται ὅπως ἡ γινόμενη σημαντικὴ ἐπαύση πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων ἀνταπερβῇ ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ταῦτα ἐπιτελεσθῶσιν, και ἐφιστὰ στενῶς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ γενικῇ ἐκφραζομένης

γνώμῃ τοῦ νὰ ἐνασπλήσῃ πᾶν μὴ ἀνύψωναι τῇ λυσιτελεῖ τὸν τόπον, οὐδὲν εἰς τὴν κατευθύνσιν ἀμφοτέρων τῶν ἐπισημῶν τοῦ τόπου, ὅπως ἀποτρεχῇ ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ καταστῶσι και ταῦτα νὰν βάρει ἐπὶ τῶν ἐγχεσίων προέσεων.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

20. Τὸ Συμβούλιον, πιστῶς διερωτηθεὶς τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἔκκεν τῆς ἐπὶ τῷ ἐλθῆναι, χρηματικῆς ἀπογυνώσεως, τοῦ δι' ἧς ἀποστερείται τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μέσων τοῦ πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀναγκαίου τῶν μεγάλων φορολογικῶν θυσίων του, ποιεῖται θερμῶς τὴν ἐκκλήσιν πρὸς τὴν Κυβερνήσιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὅπως ἀξιώσῃ προσεχῆς πρωτίστως τοῦς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον του δεινοπαθεῦντας ἐκονομολογικῶς Κυπρίους. Φρονεῖ δὲ ἐπὶ ἡ Κυβερνήσις τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἵδου νὰ μετέλθῃ γενναίως και εὐλελεύθεραν πρὸς τὴν Νήσον πολιτείαν και ἐπὶ ἡ Νῆσος νὰ εἶναι τέσσα εἰς θέσιν ἀνταξίαν τοῦ Βρετανικοῦ γοήτρου και πολιτισμοῦ και ἀναλογον τῆς ἐπὶ τῆς Νήσου ἐπιδληθείσης βασιλείας φορολογίας. Τὸ Συμβούλιον και ὁ λαὸς τῆς Κύπρου κατέχονται εὐτῶς ὑπεδῶν τῆς αὐτοῦ και θλῆβερωτάτου συναισθήματος εὐλεπόν τῇ νήσον μὴ ἐνδυνάσαν και προσεδύσαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, εὐκα τῆς ἀποξινώσεως τοῦ χρήματος του. Φρονεῖ ἐν πεποιθήσει ἐπὶ ἔκκεν τοῦ λόγου τούτου ὑπεδῶν ἡ νῆσος ὑπὸ βαρύτερον δάνειον ἐπὶ γενεᾷ ἐκκλητήρων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δοκιμαστικῶν ἀρδευτικῶν ἔργων, εἰς ἃ λείπονται και σιδηροδρόμου, και τούτων θεωρουμένων ἀλιτιτελῶν, ἔκκεν τῶν δυσμενῶν ἐκονομολογικῶν ἔργων ὑφ' οὗς ἐκτελεσθῇσαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον διατελεσθῇσαν ἐντελῶς ἀλίμενα και αἰετῶν ἀναγκαίων λιμενικῶν βελτιώσεων τὰ κυριώτερα τῆς νήσου ἐμπορικῆς κέντρα, και περὶ ἐσπραττομένων βερίων λιμενικῶν τελῶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πολλαὶ ἐδοῦν λίαν χρήσιμοι σχεδιασθεῖσαι εἶναι ἐν σχεδίοις και ἄλλαι ἐν μέρει ἐκτελεσθεῖσαι εἶναι ἐν σχεδίοις ἐγκαταλειμμέναι και φθίρονται αἱ δὲ συντελεσθεῖσαι συντηροῦνται ἀνεπαξίστατα.

Διὰ παρόμοιον λόγον μέγιστοι σχετικῶς ἐκτάσεις ἐν τῇ νήσῳ διατελεσθῇσαν ἐντελῶς ἀδενδροὶ και ἀπειψλωμένοι, ἀσχημιζουσαι τὴν νήσον, ἔχουσιν ἀπὸ θεαματικῆς ἀποψέως, ἄλλα και ἀχρηστοὶ και ἐπιζήμιοι ἀπὸ γαιολογικῆς ἐκμοσφαιρικῆς και ὕγιεινῆς ἀποψέως. Ἐνεκεν τούτου δὲν ἐξυγιάνθησαν μέχρι τοῦδε ἐάλοι και ἔλη πληθύνοντα πόλεων και χωρίων παραμεινόντα ὡς μικροβιοτροφία εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν. Διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης λόγον δὲν χορηγοῦνται ἐπαρκῶς τὰ μέσα εἰς τὸ ἱατρικὸν Τμήμα πρὸς προστασίαν τῆς Δημοσίας ὑγείας, και εἰς τὸ ἱερωγικὸν Τμήμα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν Δυναμειῶν τῆς χώρας. Εἰς τοῦτο ἀποδοτέον τὴν ἀποτυχίαν

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ὕλην σελίδαν.)

Τὸς παραγράφους 16 περὶ Δημοσ. ἔργων, 17 περὶ Ἀρτοποιικῶν, και 18 περὶ Ἀρδευτικῶν θὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ προσεχές.

τόσων προσπαθειών του τόπου, του Συμβουλίου και της Κυβερνήσεως επί πολυτάλητην ὑπὲρ ἰδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης. Δι' αὐτὸ ἡ νῆτος ἀπεκλείσθη λόγῳ ἀμείτου καὶ τακτικῆς ἀποπλεικτικῆς ὑπερεστίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀπολλύσιν τὴν εἰς κτήνη καὶ φθαρτὰ ἐμπορεύματα ἐμπορίαν της ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ ζωτικωτάτων συμφερόντων της. Ἐνεκεν ὡσαύτως τῆς ἀπεξενώσεως τοῦ Κυπριακοῦ χρήματος ἡ πρὸς ἐκπαιδευσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐπιχορήγησις εἶνε σχεδὸν μηδενική καὶ ἀρχαιολογικὴ θησαυροὶ μένουσι τεθαμμένοι καὶ ἀνευ μουσείου οἱ ἀνακαλυπτόμενοι, ἀλλ' ὅτι μεγάλῃς ἱστορικῆς ἀξίας. Δι' αὐτὸ δὲν ἐπιτεύχθη ἐπὶ ἀνακούρισις κυρίων τῆς νήσου προϊόντων ἀπὸ λίαν καταθλιπτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἀμείτου παραγωγῆς των, καὶ δι' αὐτὸ ὑπεβλήθη πρὸς ἐπίμετρον ὁ τόπος εἰς βραβεῖαν καὶ ἐκτακτον φορολογίαν καὶ εἰδικὴν πρὸς ἐκπαιδευσίν του, πρὸς καταδιώξιν ἀκρίδων, καὶ ἀγγαριεῦται ἐπὶ πλείον ἰτησίως πρὸς ἐκτέλεισιν δημοσίων ἔργων ὅτινα πάντα εἶδει νὰ γίνωνται διὰ τῶν τακτικῶν Δημοσίων Προσόδων τῆς νήσου. Ἐν τῇ τῇ Συμβουλίῳ φρονεῖ δὲ ὁ Κυπριακὸς λαὸς φορολογεῖται ὑπερμέτρως καὶ ὑπερβολικώτερον ἢ οἱ σὺνδῆται ἄλλοι λαὸς ἀναλόγως τῶν πόρων του.

ΑΦΟΡΗΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ.

22. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον ἐκπληροῦν ὑπέρτατον καθήκον, ἐπιστάσκει ὡς πρὸς τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος ἐπὶ τοῦ διὰ ἀπείαντι τοιαύτης ἐκδρομολογικῆς ἐκνεύσεως τῆς χώρας, δὲ νεργουμένης ἐπὶ εἰκοσιπέντε καὶ πλέον ἔτη ἤδη, καθ' ἃ 1,640,000 περίπου λίραι ἀφῆρθησαν ἐκ τῆς νήσου, δι' ὧν ἀπασαὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἡδύνατο νὰ ἐκνοποιηθῶσιν, ὁ Κυπριακὸς λαὸς διατελεῖ κατάπληκτος διὰ τὸ μέγεθος τῆς συνεχοῦς ζημίας τὴν ὑφίσταται, καὶ ἐκτῇ ἤδη ἐξαντλεῖται ἅπαντα τὰ μέσα τῶν ὑπρεπῶν παρατάσσει καὶ ἐκλιπαρῶσιν παρὰ τοῖς δυναμείοις νὰ θέσωσιν ὀριστικὸν τέρμα εἰς τὴν ἐν τῷ ἀόριστον φορολογικὴν καταδυνάστευσίν του.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΙ.

23. Τὸ Συμβούλιον θὰ μελεήσῃ ἐπισταμένως πᾶσαν νομοθετικὴν ἐργασίαν ἥτις ἤθελε προσαχθῇ ἐνώπιόν του, καὶ θὰ συνεισφέρῃ προθύμως τῇ ἐπ' αὐτῆς συνεργασίᾳ του μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος εἰς τῶν ὧν νὰ συντελέσῃ διὰ ταύτης εἰς πραγματικὴν προαγωγὴν τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου, παρατηρεῖ δὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ να προσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς διαφορῶν, συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, δι' οὗ νὰ ἐπαρτιλίζεται τὸ ἀπερήστου τῆς φέρου τοῦ λαοῦ καὶ ἀποκλείεται πᾶσα αὐθαρεσία.

ΤΟ ΑΙΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ.

24. Τὸ Συμβούλιον ἐκφράζει καὶ πάλιν τὴν βραβεῖαν αὐτοῦ θλίψιν διὰ τὸ διατελεῖσθαι ἀκρίβως ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐπὶ αὐτοπελογιστῶν ἡθῶν καὶ ὕλικῇ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Κοινοτητος τῆς νήσου, λυπείται δὲ προσθέτον δὲ τοσοῦτο μακροχρόνιος γηρηὶς μέσῳ ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως συστά.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἀνὰ τὴν Νῆσον.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

Ὁραία ἐρωτάσθη ἡ ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὰς δύο Ἀστικὰς καὶ εἰς τὸ Παρθενάγωγεον Λευκωσίας. ἐν τῇ οἰκίᾳ Σ. Κυριακίδου. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ἐν ἐκτάκτῳ συγκέντρωσι πλήθους καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παρθενάγωγείου, ὁ κ. Χ. Μαραθεύτης ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς ἐορτῆς χειροκροτηθεὶς οἱ μαθηταὶ ἐτραγουδῆσαν τὰ ἱθικά δημοτικὰ μας τραγῦδια. Τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀστικῶν παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας γεῦμα.

Π. ΜΥΡΤΟΥ.

Σειμοπρεπὴς ἐγένετο ἀχειρατική λειτουργία ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἀγ. Παντελεήμονος, ἐορτάζοντος τοῦ Δημ. Σχολείου Μύρτου. Τὴν 10 π.μ. ὁ διδάσκαλος κ. Ἰακωβίδης συνώδευσε τὴν Α. Πανιερότητα εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνθα ἐγένετο ἡ τελετὴ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς, τοῦ διακόνου μνημονεύσαντος τῶν ἐφόρων, διδασκάλου καὶ μαθητῶν. Ὁ πανηγυρικὸς ἀπηγγέλλθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἔψαλαν καὶ ἀπήγγειλαν διάφορα ποιήματα.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑ.

Λαμπρότερον ἐπίτεος ἐορτάσθη ἐν Περιστέρῳ ἡ ἐορτὴ τῶν Σχολείων. Μετὰ τὴν λειτουργίαν οἱ κάτοικοι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ἐκδρομὴν οὐλοῦσαν τοῦ σχολείου οὗ οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτοισι ἔψαλαν τὴν δοξολογίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Κλεάνθου Κ. Λουκίδου, ὅστις καὶ ὡμίλησε περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτοισι ἀπήγγειλαν ἠρωικά ποιήματα καὶ διαλόγους, τέλος δὲ ἔψαλλ ὁ ἑθνικὸς ὕμνος, καὶ ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰθους, τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, καὶ τῆς ἑωσέως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Οἱ κάτοικοι ἔμειναν κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐορτῆς καὶ συνεχάρησαν τὸν ἐπιμελὴ διδάσκαλον.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΣΙΛΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Πρὸς τοὺς κτίστὰς καὶ ἐργολάβους.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σιδηροδρόμου ἀγγέλλει δὲ δέχεται προσφοράς δι' οἰκοδομὴν τελεωμενικῶν γραφίων καὶ ἀποθήκης ἐπὶ τῆς προκυμίας Ἀμμοχώστου. Ἐντορᾶριστοι προσφῶραι ἐπὶ τῆς παρικομένης φορμᾶς στέλλονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σιδηροδρόμου, οὐχὶ βραδύτερον τῆς 28 Φεβρουαρίου, ν, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν: Προσφῶραι διὰ Τελεωμενικὰ γραφία Ἀμμοχώστου.

ΑΠΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ὁ κ. Στάνλεϋ Φίσερ, Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κυπρίων, ἔλαβε παράταξιν τῆς ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας του μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου, 1906.

ἈΝΑ ΤΗΝ ΓΥΝ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Οἱ φόβοι ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου ἔλαβαν τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐργάζεται ἀκαταπαύστως πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν ἵνα ὑπερασπίσῃ τὴν οὐδετερότητα τοῦ μικροῦ κράτους. Τὰ ἐργαστήρια τηλεβόλων εἰς Σερὰν ἐργάζονται ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτούμενων πυροβόλων.

Ὅτι αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι ἀπειλοῦνται ὑπότινος τῶν μεγάλων γειτόνων των εἶνε προφανέστατον ἐκ τῶν ἀγνώστικων βιβλίων καὶ τῶν ἀπματῶν αἰνῶν εἰς ἐν χρήσει εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Γερμανίας. Ἐν βιβλίῳ γεωγραφίας, τὸ ὁποῖον εἶνε ὑποχρεωτικὸς ἐν χρήσει εἰς τὰ σχολεῖα, περιέχει τὴν ἐξῆς διαφωτιστικὴν παράγραφον:

—Τὸ Βέλγιον, ἡ Ἑλβετία, τὸ Λιχτενστάιν, ἡ Ὁλλανδία, τὸ Λουξεμβούργον, καὶ ἡ Δανία ἀποτελοῦσι μέρος τῆς Γερμανίας, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κίενται ἐντὸς τῶν φυσικῶν ὁρίων αὐτῆς.

Γεωγραφικοὶ χάρται ὡσαύτως ἀπροκαλύπτως παριστῶσι τὸ Τυρόλον, τὴν Βιέννην καὶ τὴν Τεργέστην ὡς μέρη τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Ὀλίγον πρὸ τοῦ ταξιδίου του εἰς τὸ Παρίσι, ὁ Ἀλφόντος ΙΓ', συνήνητσε γράψαν Ἀθιγγανίδα, τῆς ὁποίας ἡ φυσιογνομία τοῦ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ βασιλεὺς ἠθέλησε νὰ τῆς δώσῃ ὀλίγα χρήματα, ἐκείνη ὅμως ἠρνήθη ἀποτόμως.

—Βασιλεῦ, εἶπε, κράτητε τὰ χρήματά σου. Ἡ φυλὴ μου εἶνε ἀρχαιότερα ἀπὸ τὴν ἰδιάν σου. Ἐγὼ εἰμαι ἡ τελευταία τῶν Ἀλμοραβιδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβασίλευσαν εἰς τὸ Μαρίκον καὶ εἰς τὰ Νοτία τῆς Ἰσπανίας τὸν ἐξέκατον καὶ δωδέκατον αἰῶνα. Ἐγὼ θὰ τοῦ χαρίσω ἕνα χρυσοῦν νόμισμα.

Καὶ ἡ Ἀθιγγανὶς ἔδωκε εἰς τὸν βασιλέα ἕνα χρυσοῦν τοιοῦτον μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀλμοραβιδῶν, φονευθέντος τῷ 1147.

—Φύλαξε αὐτὸ τὸ φυλακτὸν, εἶπε. Θὰ σε προστατεύῃ ἀπὸ κάθε κινδύνου. Ἄλλο ὅμοιον μετ' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει. Εἶχα ἐν ἄλλῳ τὸ ὁποῖον ἔδωκα εἰς μίαν ὠραιότατην νέαν ἡ ὁποία ἐπενοθεύεν ἱφιππὸς μίαν ἡμέραν πρὸ ἐγὼ ἔπιστα εἰς ἕνα λάκκον καὶ ἐπληρώθη. Ἐκείνη κατέβη ἀπὸ τὸ ἄλογον καὶ μεθ' ἔδεσε τὴν πληγὴν. Οἱ συνεδοὶ τῆς τῆς Ἑλεγαν Ὑψηλοτάτην. Βασιλεῦ, ἀνταρτυθῆς μὴ πάρης ἄλλην γυναίκαν. Μόνη αὕτη θὰ σε κάμῃ εὐτυχῇ.

Λέγεται δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγένεεν ἡ ἀπόπειρα τῶν Παρισίων ἐκράτει εἰς τὸ χέρι του τὸ νόμισμα τῆς Ἀθιγγανίδος τὸ ὁποῖον ἐδείκνυν εἰς τὸν Λουμπὶ. Λέγεται ἐπίσης δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Λονδὸν ἐμαθὲν δὲ ἐκείνη ἦτις εἶχε τὸ ἄλλο νόμισμα εἶνε ἡ περιχρίσσει Βάττιμπεργ, καὶ δι' αὐτὸ ὁ βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ τὴν νομμευθῇ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ
ΛΑΙΚΗΣ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Γιγαντιαία προίκα.—200 ἰνδου-
μοσία εἰς 13 ἡμέρας.—Τὰ
Γαμηλία δῶρα.

Ἡ δαίμονια κόρη τοῦ Προέδρου τῶν
Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ Δεσποινὶς Ρουζβέλτ,
θα σημειώσῃ ἐποχὴν μετὰ τὴν κατὰσκευ-
τὴν τῆς προίκα· τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν
τῆς γαμπρῆς. Ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς
18 Φεβρουαρίου, μέχρι σήμερον δηλαδὴ,
αἱ τελευταῖαι διακόσιαι (ἀριθμὸν 200)
ἰνδομοσίου ἔμειναν νὰ κατασκευασθῶσιν
ἀλλ' οἱ ῥάπται σεβαρώτατα ὑπεσχέθη-
σαν ὅτι θὰ εἴναι ἔτοιμοι!

Κατασκευάσθη καὶ ἡ ἰδιαίτερα ἀμαξο-
στοιχία ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ κάμωσιν
εἰς νυμφεῖον τὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος. Τὰ
διαμερίσματα εἰνὶ ἐκτάκτως πολυτελῆ,
περιλαμβάνει δὲ ἡ ἀμαξοστοιχία σαλόνι,
τραπεζαρίαν, κρεβατοκάμαραν, καὶ
κουζίναν. Τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος θὰ
διέλθωσιν εἰς ἓν μέρος τῆς Φλωρίδος.

Ὁ κ. Λόγκουερθ, ὁ ἀρραβωνιαστικὸς
τῆς Δεσποινίδος Ἀλίκης, ἐδώκεν πρὸς
αὐτὴν θαυμάσιον ἀδαμάντινον περιδέραι-
ον. Ἐντὸς τῶν 15 πρὸ τοῦ γάμου ἡ
μυρὼν ἡ ἀκούρατος κόρη ἐπρόκειτο νὰ
παραστῇ εἰς δεκάδας ὁδὰς ἐπισήμων
ὑποδοχῶν καὶ ἐπισκέψεων.

Μέγας ἀριθμὸς γαμηλίων δῶρων
ἐσθασαν ἤδη εἰς τὴν Λευκὴν Οἰκίαν, ὡς
λεγεται ἡ κατοικία τοῦ Προέδρου ἐν Ου-
άσιγκτον, καὶ ἄλλα δὲ καθημερινῶς φθά-
νουν. Ἡ Βουλὴ τῆς Κούδας ἐψήφισε
5,000 λίρας ἵνα ἀγορασθῇ ἓν δῶρον, ἀλλ'
ὁ Ρουζβέλτ διέβλεπεν ὑπαίτιμὸν πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου, ὅτι καίτοι
ἐκτιμᾷ τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβαίτικης Βου-
λῆς, νομίζει τὸ δῶρον ὡς πολυδάπανον,
καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ γίνῃ. Τοιοῦτο-
τρόπως ἡ Ἀλίκη δὲν θὰ λάβῃ δῶρον καὶ
ἀπὸ τῆς Κούδας, ὑπὲρ τῆς ἀνεκταμένης
τῆς ὁποίας ὁ πατήρ τῆς ἐπολέμει.

Ταχυδρομικὰ δελτάρια, φέροντα τὰς
εἰκόνας τῆς Δεσποινίδος Ρουζβέλτ καὶ
τοῦ κ. Λόγκουερθ, πωλοῦνται τῶρα κατὰ
χιλιάδας εἰς ὁδὰς τὰς Ἡν. Πολιτείας,
ἔτοιμα νὰ ριθῶσιν εἰς τὰ ταχυδρομεία
τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.

Εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος φέρουσι
τυπωμένην τὴν διεύθυνσιν: «Κυρίαν
Νικολάου Λόγκουερθ, εἰς τὴν Λευκὴν
Οἰκίαν, Ουάσιγκτον,» καὶ ἐπισθεν
τὰς λέξεις, «Ἐγκαρδιώτατα συγχαρη-
τήρια καὶ ἀρίστες εὐχάς.»

Οἱ πωληταὶ τῶν φωνάζουν ἢ ἔχουσι
τοιχοκολληθῆναι ρεκλάμας λεγούσας πρὸς
τοὺς ἀγοραστάς: «Δεῖξατε τὸν πατρι-
ωτισμὸν σας. Συγχαρῆτε τὴν νύμφην
τῆς Λευκῆς Οἰκίας.»

Οἱ ἔμποροι ἐπίσης ἐχρησιμοποίησαν
τὴν εὐκαιρίαν τῶν γάμων ὡς ρεκλάμαν
τῶν εἰδῶν τῶν, ἀγγιλλόντες ὅτι πωλῶ-
σι καπέλλα Ἀλίκης Ρουζβέλτ, κολλά-
ρα, ὑποδήματα, ζῶνας, κτλ.

28,000 εἰκονογραφημένα τα-
χυδρομικὰ δελτάρια, διὰ τὰ ταχυ-
δρομεία τῆς Κύπρου, παρέλαβε τὸ
Χαρτοπωλεῖον Κ. Γ. Ρώσου.

Κυπριακαὶ τοποθεσίαι, εἰκόνας
ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, περικυρσά,
πολύχρωμα κτλ.

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ὁ Μαρκοκηνὸς μετὰ τὸ χαρῆμι.

Εἰς τὴν Ἀργεζίραν, ὅπου παίζονται
αἱ τύχαι τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ ὅπου πε-
ριμένοντες οἱ θνητοί, καὶ ὅσοι ἀκόμη
δὲν γνωρίζουν ποῦ κεῖται τὸ Μάρκο,
οὔτε θέλουν νὰ τὸ γνωρίζωσιν, ἂν θ'
ἀρεθῶμεν νὰ ζῶμεν ἐν ἱερῇ—εἰς τὴν
Ἀλγεζίραν, ἡ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ
τὸ σημεῖον τῆς κατευθύνσεως ὁδῶν τῶν
βλεμμάτων—μα, ἔρχεται ἐν ἀνένδοτον
πρώτης τάξεως.

Ἐὰν ἀπέγνυμα, φαίνεται ὅτι ὁ ἀν-
τιπρόσωπος τοῦ Μάρκου ἐξηφανίσθη.
Δὲν ἤξευρε τί νὰ ὑποθέσῃ ὁ δεῦξ τοῦ
Ἀλμοδεβάρ, ὁ πρέσβος τῆς Συνδια-
σκέψεως. Ὁ Ράδεβιτς κατέκλυσε τὸν
τηλέγραφον μετὰ κρυπτογραφικὰ πρὸς τὸν
Κάιζερ. Οἱ ἀνταποκριταὶ ἐτηλεγράφη-
σαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν ν' ἀρήσουν
χῶρον, ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχον νὰ τοῦς
ἀγγεῖλουν νέα καταπληκτικά. Ἐν-
ρίτος τρόμου διέτρεξε τὴν Ἀλγεζίραν,
τὰς καγκελάριας καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ
γραφεῖα τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἐλ-Μοχρή
εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

Ἀφῆνης τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀλγεζί-
ραν, ὑπὸ τὸ μυστηριώδες σιληνέφως
μὴ μακρὰ σονοδὸν γυναικῶν σκιπασμέ-
νων ἀπεδιβάλετο καὶ ὠδεύει σιωπηλῇ
καὶ βραδυπεροῦσα πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον.
Τὸ βουρνούζι τοῦ Ἐλ-Μοχρή προηγίτο
αὐτῆς.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μάρκου εἶχε
πεταχθῇ εἰς τὴν Τριγγέρην νὰ πάρῃ τὸ
χαρῆμι τοῦ. Καὶ ἐπανήρχετο νὰ ἀναλαβῇ
τὴν θέσιν τοῦ εἰς τὸ Συνέδριον, ἔχων
δουλοφάνη τὴν στρατιάν τῶν γυναικῶν
τῆς ἡδυπαθείας καὶ τοῦ ἔρωτος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Εὐρώπης ἀνέ-
πνευσαν. Ὁ δεῦξ τοῦ Ἀλμοδεβάρ ἐξε-
βαλε στεναγμὸν ἀνάκουφιστος. Οἱ ρε-
πόρτες ἀνέστειλαν τὰ τηλεγραφήματά
των. Ὅλοι ὁμοῦ συνεπέραναν:

—Ὁ Ἐλ Μοχρή προβλέπει μακρὰν
τὴν διάρκειαν τῆς Συνδιασκέψεως.

ΕΞΑΦΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας πρὸ ὀλί-
γων ἡμερῶν—προτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐξ
Ουίνδσορ διὰ Κοπενάγην, ἵνα παραστῇ
εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Πατρὸς τῆς—ἐκα-
με μίαν ἐξαφνικὴν ἐπίσκεψιν εἰς ἓν νο-
σοκομεῖον πλησίον τῆς πολιως. Ἡ
Αὐτῆς Μεγαλειότης, συνοδευομένη ὑπὸ
τῆς πρ.γκιπίσσης Βικτωρίας, ἔφθασεν
ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου τῆς πρὸ τῆς πρώ-
της ἐξωθύρας, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν
ἐισόδον, καὶ ἐκτύπησε τὸν κώδωνα.

Ὁ θυρωρὸς ἤνοιξεν εἰς τὴν Βασίλισ-
σαν καὶ τὴν Πριγκίπισσαν, καὶ ἡ Μεγα-
λειότης τῆς ἡρώτησεν ἂν ἤμπορῇ νὰ εἶ-
ναι τὴν διευθύντριαν.

—Ὅχι, δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖτε,
ἀπεκρίθη ὁ θυρωρὸς. Περιέρχεται τὰ
τμήματα μετὰ τὸν ἱατρόν. Ἀλλὰ θὰ πᾶω
νὰ δῶ. Τί θύομα νὰ πᾶ;

—Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, παρκαλῶ,
ἀπεκρίθη ἡ Μεγαλειότης τῆς. Ὁ θυ-
ρωρὸς τὰ ἐχρειάσθη κυριολεκτικῶς καὶ
ἔτριξε καὶ ἔτριξε τὴν διευθύντριαν.

"ΚΥΠΡΙΟΣ,"

ΕΠΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰ πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	"	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	"	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία	"	8.
Ἐκ τὸ Ἐξωτερικόν	γρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατρεβαί: ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.
Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στεφ. Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις,
Πλούτος.

Πώλησις τῶν ἀσφαλιστέρων Λαχει-
οφόρων Ὁμολογιῶν οἱ ἀντιπροσωπείας
σεβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἰκῶν, διὰ μη-
νιαίων δόσεων καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν
τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς
προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομιορδι-
ων.

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ
πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν
ἐναντι πάντοτε ἀποδείξεως, θέλουσι συ-
σοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται
προθύμως καὶ ἀμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἰτησὶν ἀπευθυντέον:—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσόν.

ῤφάσματα Κυρηναίας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου,
ὅπου δὲν ὤρισθησαν ἀνταποκριταί, θέ-
λοντες ἐκ τῶν περιφήμων **Κερηνεω-
τικῶν ἀλατζῶν** ἃ ἀπευθύνονται
πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον
Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήναιαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομι-
κῶς ἅμα τῇ ζητήσῃ.

Θεατρικὴ Βιβλιοθήκη.

περιλαμβάνοντα τὰ καλὺτερα δρα-
ματικά ἔργα, ἑκαστον εἰς τεύχος
χωριστὸν, τῇ ἐπιμελείᾳ Ν. Λά-
σκαρη.—Βιβλιοπωλεῖον Ρώσου.